

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Evgendi Abbatis, Ex Ea quæ à quodam eius discipulo fideliter est conscripta. Claruisse reperitur vir sanctus, temporibus Chilperici regis, Clotharij filij, qui regnavit Anno Christi ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Odilonem sibi videt astantem. Ad quem mox voce promptissima, Quid, inquit, agis Domine Pater? & ille. Bene frater, & optimè Dominus enim meus Iesus, seruo suo per semetipsum dignatus est adesse, & truce[m] nimis atque terribile[m], quæ mihi horrorem atque formidinem incutere tentauit, figuram, sua præsentia repellere. Proxima quadragesima succedente, Laurentius Amalitanæ Sedis archiepiscopus, eximia Græcarum Latinarumque litterarum scientia clarus, & quod præstantius est, summis vitæ meritis ornatus obdormiuit. Illato in ecclesiam cadauere, honestus quidam clericus, Albero nomine, in eiusdem ecclesiæ angulo, lassabunda dedit membra sopori. Cui subito adhuc penè vigilanti beatus Odilo apparuit; quem clericus cõpellans: Domine mi, quando huc & cur aduenisti ait? Respondit S. Odilo; Ad charissimi olim amici mei, Domini Laurentij Pontificis exequias veni: quibus expletis, antequam te viderem, recedere nolui; & his dictis species loquentis euanuit. Vir itaque Domini, quia rectè vixit, foeliciter obiit: & quia vitam mirabilem duxit, iure miraculis coruscavit.

VITA S. EVGENDI ABBATIS, EX EA

Vide C. Bar. *qua à quodam eius discipulo fideliter est conscripta.*
 Not. marty. *Claruisse reperitur vir sanctus, temporibus Chilperici*
 Rom. & Tomo 7. Anna. *regis, Clotharij filij, qui regnavit Anno Christi*
saluatoris 579. & sequentibus, Imperante Iustino, ac post eum
Tiberio.

1. Ianuarij.
 Eugendus
 Romani &
 Lupicini
 discipulus.

Sanctus Eugendus, beatorum Romani & Lupicini in religione discipulus, non procul à vico Isardori oriundus, septimo ætatis suæ anno

annò monasterio traditus, tanta vitæ puritate, tantaque rerum diuinarum assiduitate, in eo ad sexagesimum annum versatus est, vt pedem inde nunquam extulerit. Abbati, à quo non sine maxima futuræ sanctitatis opinione receptus fuerat, de mortuo, summa fratrum omnium voluntate, volens nolens, in regimine succedere cogitur. Sed paulò pòst, diris inuidiæ stimulis agitati, cœpère omnes, & monachi & laici, sanctum Eugendum abbatem, tanquam rudem & rerum spiritualium expertem, prælatura indignum iudicare, despectiuique habere. At omnipotens Deus, non ferens famulum suum iniqua deturpari calumnia, confestim ipsi dexteram suæ potentia signorum largitate porrexit; ita vt & infimæ & supremæ dignitatis homines, ingenti se beneficio affectos crederent, si vel coram cum illo sermonem conferre, vel litterario affatu, familiaritatem viri consequi mererentur.

Interea quædam non infimæ conditionis puella, dæmonio correpta, & ferreis miserrimè vinculis constricta, cum nullis exorcismis ab immundo spiritu liberari posset, sed quod grauius est occulta multorum vitia manifesta faceret, adstantium vnus ad energuminam inquit; Quid nos alienis, imò proprijs vitijs terres immunde? Ego cunctorum sanctorum scripta, in Christi nomine, tuis ita innectam ceruicibus, vt multitudine operantium obruaris. Cui diabolus, etiamsi mihi (inquit) Alexandrinarū onera chartarum exarata imponas, nunquā tamen ex hoc vasculo poteris propulsare, dūmodò mihi solius Eugēdi Iurenensis monachi, ex hoc non afferas visionem. Confestim igitur celeri cursu ad beatissimum virum tendunt, eiusq; prouoluti pedibus rem gestam narrant, orāte obre-

Fit Abbas inuitus.

Deus illi miraculorum confert gratiam, dum à fratribus despicitur.

Eugendi e-
pistola, ad
demonem.

obstanturque ut misericordiam Christi exhibere dignetur. Victus igitur vel ratione, vel precibus patris, breuiter cum longa oratione (ut Gregorius quondam magnus, Apolloni) scripta ad hunc modum, spurcissimo transmisit epistolam. Eugendus seruus Christi; In nomine Domini nostri Iesu Christi, Patris & Spiritus sancti, precipio per scripturam istam, spiritus gulae, & irae, & fornicationis, & amoris, & lunaticae & dianaticae, & meridiane, & diurnae & nocturnae, & omnis spiritus immunde, exi ab homine qui istam scripturam secum habet. Per ipsum te adiuro, verum filium Dei viuus, exi velociter, & caue, ne amplius introeas in eam. Amen. Orans & complicans, supplicibus tradidit deportandam. Necdum itineris medij spatia confecerant, cum ecce furcifer ille, frendens atque iulans, prius ab obsessa egressus est, quam calcarent domus limina reuertentes.

Obsessam e-
pistola libe-
ras.

Mater familias quondam Syagria, cum salus eius a medicis in desperationem vocata esset, epistolam beati viri, ori insertam, multis cum lacrymis dentibus constrinxit, moxque ab infirmitate sana surrexit. Hac fama, viri virtutum splendore longe lateque coruscante, omnis vndique miserorum turba ad monasterium concursum fecit; quam ille benignè complexus, liberam ab omni molestia & infirmitate dimisit; quodque maius est, ut compendio, miserorum saluti prospiceret, itinerisque difficultate subleuaret, scripta cum olei sancti quantitate mandata illis tradidit: quibus humana arte immedicabiles languores fugare possent. Nec mirum tanè. Tanta namque mentis puritate clarebat, ut fragili impuraque adhuc carnis sarcina circumdatus, apostolorum aspectu & colloquio frui meruerit.

Multi ab eo
sanantur.

Nam

Nam quodam tempore, sub arbore post meridiem solito quiescenti, tres se per soporem, aduentantes offerunt viri. Quorum admirabilem vultus habitusque splendorem, cum admiratione contemplans: Ecqui (inquit) vos viri venerabiles estis? Tum vnus, ego, ait, Petrus; alii hic germanus meus Andreas; & ille frater noster est Paulus. Similiter, de fratrum quorundam suorum peregrinantium salute anxius, à sancto Martino episcopo, consolationem & certitudinem per colloquium accipere meruit. Prophetix insuper spiritu clarus admodum fuit. Ex primo namque personarum congressu, meritorum insignia dignoscebat; vt præsciret illic, cui quis, vel vitio vel virtuti subiaceret. Infirmis aliquid corporis vel animæ correptis, quanta paternæ sollicitudinis significatione succurreret, explicatu difficile foret. Pauperibus, adæquè vt diuitibus, osculum conuictumque præstitit, atque confessum. Sanctiones Patrum summa contentione retinere studuit. Peculium omne, tam sibi quam monachis strictissime interdixit. Et in his Patrum institutis, ad sexagesimum ætatis suæ annum, admirabili constantia perseueravit. Sex deinde ante obitum mensibus, graui infirmitate laborauit, & ecce die resolutionis appropinquante, abbates Romanum ac Lupicinum feretrum ante lectum ei exhibentes manifesta visione contemplatur. Continuo igitur vocatos ad se fratres, ad religiosæ vitæ certamen, constanter viriliterque peragendum hortatur. Illis autem lachrymas cum frequenti singultu fundentibus, spiritum

suauiter exhalauit.

D

VITA

SS. Petri, Pauli & Andreæ Apostolorum aspectu & colloquio fruitur.

Claruit spiritu Prophetix.

Moritur.